

bestyrelsen, at der normeredes en fast Sum her- til, og Finantstøvens Indstilling gik ud paa, at 3000 Rbd. skulde stilles til Academiets Disposition. Denne Indstilling blev ikke tagen til Følge, hvorimod Resolutionen fastsatte, at den nævnte Sum skulde stilles til Præsæs's Disposition, som havde at anvende den efter allerhøieste Approbation paa Anvendelsen. Kunst- academiets Præsæs var dengang vor nuregie- rende allernaadigste Konge; han var imidlertid ofte fraværende, og dette Anliggende besørge- des derfor umiddelbart under Hans Majestæt, den afdøde Konges Dine af Mand, som han der- til udsaae, og navnlig af en enkelt Mand eller et Par enkelte Mænd, og Akademiet som Cor- poration fik aldeles intet dermed at gjøre. Det kunde altsaa ikke være Andet, end at der ikke altid her blev fulgt en fast Regel for An- vendelsen af denne Sum. Da Hans Majestæt besteg Thronen, overdrog han den daværende Directeur for Akademiet, i det Væsentlige at bestride dette Anliggende og at sætte sig i For- bindelse med Akademiet, og saaledes har det altsaa ikkun i 2 Aar været Akademiet, som har be- sørget dette Indkjøb af Malerier paa Udtil- lingen, og Erfaringen for hvorledes Akademiet har varetaget dette er altsaa ikke lang. Det være nu langt fra mig at ville sige, at Aca- demiet enten ikke har varetaget det godt eller ikke ønsker at varetage det paa det Bedste; det vilde være et Bidnesbyrd, eller en Antydning, som jeg er langt fra at ville fremføre mod et Institut, som ogsaa er underlagt mit Ministe- rium, og som jeg har den høieste Interesse og Agtelse for, men jeg troer, at det er et urig- tigt Forhold at henlægge denne Sum til Aca- demiets Disposition, og at Kunstnerne befinde sig i en hos dem meget forklarlig Misfor- staaelse, naar de andrage derpaa, men ikke destomindre en Misforstaaelse, hvorpaa vi ikke

bør gaae ind. Med Hensyn til Bøsteringen, saa maa jeg bemærke, at naar der skal anvendes 3000 eller hvormange Tusind Daler man nu vil til Indkjøb af Kunstværker, saa maa der være en Kjøber, og jeg anseer det for rig- tigt, at det er paa Kjøberens Blads det op- føres, og Kjøberen er her Galleriet, thi Stæ- ten kan dog ikke købe Malerier, for at henlægge dem i Pulterkammeret. Hvis Staten ikke vil have Malerier, og hvis det ikke var et virkeligt Kjøb, ved hvilket man gik ud fra at erholde værdifulde Gjenstande, saa skulde Summen udbetales som Understøttelse, ogsaa skulde det aldeles ikke have Skinnet af et Kjøb- men skal det være et virkeligt Kjøb af Kunst- værker, der erhverves for en Samling, som ind- befatter disse Kunstværker, maa det ogsaa være et Kjøb, der kommer den danske Kunstner til- gode, det bør gaae ud paa at fremme den na- tionale Kunstnervirksomhed og bøde noget paa de vanskelige Vilkaar, som vor Nations ind- frænkede Omfang og ringe Midler lægger i Veien for den frie Kunst, og der bør tillige tages Hensyn til, at det lovende Talent finder Aner- kjendelse og fremhjælps, ikke i Form af per- sonlig Understøttelse, men ti Anerkjendelse af dets Virken og Lyst til at tilegne sig dets Ar- bejder. Naar det nu er saaledes, saa troer jeg, at det er rigtigt, at Summen er opført paa Galleriets Budget, og at Initiativet til dets Anvendelse i det Hele taget udgaaer fra Gal- leriets Bestyrelse. Naar man vil lægge Sagen over i Academiets Hænder, saa har man taget Hensyn til de unge lovande Kunstnere, der ingenlunde bør udelukkes ved Indkjøbene til Galleriet og man har fremdeles udhævet den Upartiffhed og Kunstfands, som burde gjøre sig gjældende ved Bedømmelsen og som man ventede at finde hos Akademiet.